

199. Minns du Frida?

Ack, minns du, lil-la Fri-da när jag nämnde dig som frö-ken, och
ta-lä-de med dig om ditt och datt i bly-ga ord. När
som vi ging-o sak-te-ligt in-vid den grö-na krö-ken där
sommarns tusen blommor slo-do skö-na i sin jord.

2. Och minns du lilla Frida, när jag bjöd på karusellen, att glida runt och ljuveligt på svaneryggens trä. Då när du blev så huvudyr jag ledde dig till hällen, fastän så bävande ändå, att ha dig i mitt knä.

3. Nog minns du hur kruseligt som jag bar din röda kofta, när du blev blossande och varm i sommarns heta dag. Och minns du att jag talade om blommor små som dofta fast aldrig något enda ord allt om mitt hjärtas slag.

4. Ja, minns du lilla Frida, när jag nämnde dig som fröken och talade med dig om ditt och datt på denna jord. Och minns att du räckte mig din mund vid gröna kröken förutan att jag hade sagt ett enda kärleksord.